

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 9 października 2018 r.

Poz. 4576

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.248.2018.AB WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 3 października 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r., poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432)

stwierdzam nieważność

§ 2 pkt 3 i pkt 4 uchwały Nr XXXVI/326/2018 Rady Gminy Karnice z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie Gminy Karnice oraz zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Uzasadnienie

W dniu 29 sierpnia 2018 r. Rada Gminy Karnice podjęła uchwałę Nr XXXVI/326/2018 w sprawie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie Gminy Karnice oraz zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 5 września 2018 roku.

W toku badania legalności tego aktu organ nadzoru stwierdził, że został on podjęty z istotnym naruszeniem art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi¹⁾.

Uzasadniając powyższe stanowisko, wskazać należy, że w **§2 pkt 3** ww. uchwały Rada Gminy Karnice ustaliła, że *punkt sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży nie może być usytuowany w obiekcie, w którym konsumenci pozbawieni są bezpłatnego dostępu do toalet czynnych w godzinach działalności punktu*, natomiast w **pkt 4** postanowiła, że *usytuowanie punktu sprzedaży napojów alkoholowych musi być zgodne z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego dla terenów gminy Karnice*.

W podstawie prawnej kwestionowanej uchwały powołano m.in. art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zgodnie z którym *rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych*.

Zdaniem organu nadzoru z przywołanej wyżej normy nie można wywieść uprawnień rady gminy do wypowiedzania się w sprawie wymagań co do miejsca sprzedaży i podawania napojów alkoholowych innych niż ich usytuowanie w terenie względem miejsc szczególnie chronionych, w tym w przedmiocie dostępności do bezpłatnej toalety. Ustalenie tego rodzaju stanowi przekroczenie delegacji wynikającej z art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu, bowiem przepis ten przewiduje dla organu stanowiącego gminy uprawnienie do ustalenia zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, a więc ogólne i uniwersalne normy, których celem winno być ograniczanie dostępności alkoholu. Realizacja przyznanej radzie gminy kompetencji powinna zatem następować poprzez uchwalenie

¹⁾ Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 z późn. zm.).

wytycznych co do lokalizacji punktu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, jakimi kierować będzie się organ wydający zezwolenia na prowadzenie tego typu działalności.

W ocenie organu nadzoru przepis art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi uprawnia radę gminy jedynie do określenia zasad usytuowania miejsca sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, przez co należy rozumieć położenie, miejsce sprzedaży i podawania napojów alkoholowych względem innych obiektów użyteczności publicznej (jak np. szkoły, przedszkola, zakłady pracy), jak też innych obiektów (niewymienionych w art. 14 przedmiotowej ustawy), które rada gminy uzna za zasługujące na szczególną ochronę. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowoadministracyjnym²⁾.

Rada Gminy Karnice podejmując uchwałę Nr XXXVI/326/2018 na podstawie art. 12 ust. 3 ww. ustawy – który upoważnia ten organ do ustalenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych – nie może, bez wyraźnego wskazania odpowiednich przepisów kompetencyjnych, wykraczać poza zakres przedmiotowy tego przepisu, tak jak to uczyniła w §2 pkt 3 i pkt 4 uchwały Nr XXXVI/326/2018.

Mając na względzie zasadę legalizmu, znajdującą oparcie w art. 7 Konstytucji RP³⁾, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a także art. 94 Konstytucji, w myśl którego organy samorządu terytorialnego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, stanowią akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, należy uznać, że ww. zapisy uchwały Nr XXXVI/326/2018 naruszają prawo w sposób istotny, co stanowi podstawę do zastosowania środka nadzoru przewidzianego w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego.

wz. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Marek Subocz
WICEWOJEWODA

²⁾ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt III SA/Po 302/18.

³⁾ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).